

DRAMMEN TINGRETT

DOM

Avsagt: 22.02.2012 i Drammen tingrett, Drammen

Saksnr.: 11-207059TVI-DRAM

Dommer: tingrettsdommer Oddbjørg Angell

Meddommere: Psykologspesialist Eva Anette Steinbakk
Kristian Wear

Saken gjelder: Tilbakeføring, foreldreansvar og samtykke til adopsjon

NN Advokat Liv Clemetsen

mot

Røyken kommune Advokat Anitra Haldorsen

DOM

Saken gjelder rettslig prøving av fylkesnemndas vedtak om ikke å tilbakeføre omsorgen for AA til biologisk mor NN, og videre gjelder saken fratakelse av foreldreansvaret og samtykke til adopsjon.

AA ble født dato. Han bor i dag hos fosterforeldrene OO og PP i adresse. AA har bodd hos dem siden han var tre uker gammel. Først som beredskapshjem og deretter fosterhjem.

Framstilling av saken

NN (heretter mor) var 22 år da AA ble født. Hun har foreldreansvaret for gutten alene. Det er ukjent hvem som er AA sin biologiske far.

Mor tok selv kontakt med hjelpeapparatet da hun ble gravid med AA, og den første samtalen med barneverntjenesten fant sted dato. Mor var da uten fast bolig og hadde en vanskelig livssituasjon. Den dato sendte Sykehuset Buskerud melding til barneverntjenesten på det ufødte barnet. Mor var da gravid i uke 28, og hadde søkt om abort. Mor hadde fått innvilget senabort i forbindelse med en tidligere graviditet i november 2007. Denne gangen ble søknaden avslått. Sykehuset Buskerud mente mor hadde behov for veiledning og tett oppfølging for å kunne gi barnet sitt best mulig omsorg, og anbefalte et opphold på mor-barn hjem. Mor samtykket til at barneverntjenesten opprettet undersøkelsessak. Bufetat fagteam anså det nødvendig å utrede mors omsorgskompetanse nærmere, herunder evnenivå og evne til å generalisere og assimilere kunnskap om omsorg for barn. Mor samtykket til et tre måneders opphold på Vilde Mødre hjem.

Den dato dro mor og AA fra sykehuset til Vilde Mødre hjem. Barnets mormor var med dem der de fem første dagene. Da mor deretter skulle ivareta barnet på egen hånd ble personalet ved mødre hjemmet gradvis mer bekymret for mors omsorgsevne. Oppholdet ved Vilde ble avsluttet dato, fordi mor trakk samtykket tilbake og ville ta AA med seg hjem. Barneverntjenesten fant det nødvendig å treffe midlertidig vedtak om plassering av gutten i beredskapshjem. Samværet med mor ble fastsatt til 1 ½ time en gang i uken med tilsyn. Mor påklaget vedtaket, men fylkesnemnda tok ikke klagen til følge. Mor brakte fylkesnemndas vedtak inn for retten, men Røyken kommune ble frifunnet, jf. Drammen tingretts dom av 26.01.2009.

Fylkesnemnda fattet vedtak om omsorgsovertakelse og plassering i forsterket fosterhjem den 02.03.2009, jf. slutningen punkt 1 og 2. Samværet med mor ble fastsatt til seks ganger i året à to timer med tilsyn, jf. punkt 3 og 4. Mor brakte vedtaket inn for retten. Drammen tingrett opphevet vedtaket i dom av 19.08.2009. Røyken kommune anket dommen. Tingretten ga dommen oppsettende virkning, og lagmannsretten forkastet mors anke over

denne beslutningen. AA ble derfor fortsatt værende i beredskapshjemmet. Samværene ble trappert opp med tanke på at det kunne bli aktuelt med en tilbakeføring til mor.

Borgarting lagmannsrett avsa dom 22.04.2010, med slik slutning:

1. Fylkesnemndas vedtak av 02.03.2009 punktene 1 og 2 stadfestes.
2. NN skal ha samvær med sønnen AA fire ganger i året, to timer hver gang.
3. Barnevernet gis adgang til å føre tilsyn med samværene.

Omsorgsovertakelsen var med dette rettskraftig avgjort, og OO/PP ble fosterforeldre til AA. I juli 2010 fikk de et fosterbarn til og han er i dag 1 ½ år gammel.

Mor innga klage til fylkesmannen den 21.06.2010 vedrørende at hun ikke fikk ha noen med seg på samværene og hun mente seg mobbet og trakassert av fostermor og barneverntjenesten under samværene. Fylkesmannen vurderte at barneverntjenesten hadde utført sitt arbeid i samsvar med barnevernloven § 4-16, og avsluttet saken.

Den 29.04.2011 innga mors prosessfullmektig begjæring om at barneverntjenesten fremmet tilbakeførings sak for fylkesnemnda, subsidiært at mor fikk mer samvær. Parallelt med dette fremmet barneverntjenesten sak om fratakelse av foreldreansvaret og samtykke til adopsjon.

Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker Buskerud og Vestfold fattet den 08.12.2011 vedtak med slik slutning:

1. Krav om tilbakeføring av omsorgen for AA født dato tas ikke til følge.
2. NN fratras foreldreansvaret for AA
3. Fylkesnemnda samtykker i at OO og PP (fosterforeldrene) får adoptere AA .

For nærmere detaljer i den faktiske saksfremstillingen viser retten til redegjørelsen som er gitt i fylkesnemndas vedtak.

Mors prosessfullmektig brakte fylkesnemndas vedtak inn for Drammen tingrett ved stevning datert 19.12.2011.

Hovedforhandling ble holdt i tidsrommet 13. til 15.02.2012. Mor møtte med advokat Liv Clemetsen. Røyken kommune var representert ved barnevernkonsulent Anne Mette Aspeli og advokat Anitra Haldorsen. Partene avga forklaring, og det ble avhørt 21 vitner. Det ble ellers foretatt slik dokumentasjon som fremgår av rettsboken.

Den private part, NN, sine påstandsgrunnlag

Fylkesnemnda har lagt feil bevisvurdering til grunn når den har kommet til at mor vil være varig ute av stand til å gi AA forsvarlig omsorg. Det er til barnets beste å flytte hjem til

mor. Det er overveiende sannsynlig at mor vil gi AA forsvarlig omsorg. De materielle vilkårene er tilfredsstillende hos mor. Hun er gift og har omsorgen for en baby. Mors ektefelle er i fast arbeid og det er et godt forhold mellom dem. Mor har god støtte i ektefellen og det familiære nettverket på begge sider. Mor stiller seg også positiv til hjelpetiltak fra barneverntjenesten.

Mor har ikke noen psykiske problemer som skulle diskvalifisere henne som omsorgsperson for AA. Det er ikke noe ved mors kognisjon som skulle tilsi at hun ikke er istand til å ta seg av AA. Mor har en generell IQ mellom 82 og 90, hvilket i seg selv ikke er diskvalifiserende.

AA var til konsultasjon hos lege i forbindelse med øyebetennelse under oppholdet på Vilde. Denne legen hadde ingen bekymring knyttet til AA sin utvikling. Mor stiller seg undrende til at Vilde var alvorlig bekymret for hennes omsorgsevne og guttens utvikling. Mormor var tilstede på Vilde og så ikke grunn til bekymring. Hun har selv født og oppdratt tre barn uten at barnevernet har vært koblet inn.

Fylkesnemnda har lagt feil bevisvurdering til grunn når den har kommet til at AA har fått slik tilknytning til fosterforeldrene og fosterbror at en flytting vil medføre problemer for ham. Det er mulig AA vil få problemer i et kortere tidsperspektiv, men ikke i en slik grad at han ikke kan tilbakeføres. AA har bodd kort tid i fosterhjemmet.

Mor har ikke negativt syn på fostermor og barnevernet. Mor har ikke alltid forstått hva barnevernets råd og veiledning har bestått i, og det må barnevernet som den sterke part ta ansvaret for. De har ikke vært flinke nok til å formidle hjelpen.

Samværene mellom AA og mor er tilfredsstillende. Det er god tilknytning mellom mor og AA. Mor er positiv til råd og veiledning fra barnevernet om innholdet i samværene. Barnevernet må som den sterke part sørge for at samværene blir tilfredsstillende hvis de mener de ikke er bra.

Foreldreansvaret skal ikke fratras og det skal ikke samtykkes til adopsjon. Adopsjon vil ikke være til barnets beste. Det var ikke fosterforeldrene som ytret ønske om adopsjon. Henvendelsen kom fra barnevernet. Fosterforeldrene sier de vil yte AA den samme omsorgen uavhengig av om mor fratras foreldreansvaret og det åpnes for adopsjon, eller ikke.

Mor krever samvær dersom retten samtykker til adopsjon. Hvis samværet skal fratras mister AA kontakt med sitt biologiske opphav. Det er flere eksempler på at barn som har bodd i fosterhjem i flere år har villet flytte tilbake til biologisk forelder. Adopsjon vil hindre denne muligheten.

NNs påstand

1. Omsorgsvedtaket for AA født dato oppheves.
2. NN fratras ikke foreldreansvaret for AA.
3. Fylkesnemndas samtykke til at OO og PP får adoptere AA oppheves.
4. Subsidiært: Samvær mellom NN og AA fastsettes etter rettens skjønn.

Den offentlige part, Røyken kommune, sine påstandsgrunnlag

Det anføres at det ikke har inntrådt endring i mors omsorgsevne i tiden etter lagmannsrettens dom.

Lagmannsretten bestemte at mor skal møte alene til samvær. Likevel har mor utfordret dette tre ganger etter dommen. Hun har utbrudd under samvær og har avsluttet samvær før tiden. Mor veiledes ved samvær, men klarer ikke å endre seg. Hun tar lite initiativ.

Mor har eksponert AA på nettet og fremsatt grove beskyldninger mot barnevernet. Mor erkjenner at det hun skriver er løgn. Dette skaper forvirring og utrygghet.

Både mor og mormor er fortsatt negative mot barnevernet. Mor mener livssituasjonen hennes er endret, men unndrar ektefellen fra kontakt/samtale med barnevernet i Røyken. Et samarbeid avhenger av at mor ser situasjonen, er mottakelig for hjelp og at miljøet rundt mor støtter. Her er dette totalt fraværende. AA trenger en særlig oppmerksom omsorgsperson, og mor fyller ikke dette behovet. Det handler ikke om mors IQ. Vilåret i § 4-21 første punktum er ikke oppfylt.

Vilåret i § 4-21 annet punktum er oppfylt. AA har god tilknytning til fosterfamilien og miljøet der. Han har vært i fosterhjemmet over tre år og er et lite barn. Det gjør overføring vanskeligere. Overføring krever godt samarbeid mellom mor, fosterforeldrene og barnevernet. Mor har ikke villet ha kontakt med barnevernet etter lagmannsrettens dom.

Hun hilser ikke på fostermor. AA er sårbar og har tilbaketrekningsreaksjoner når han blir stresset. Han trenger en omsorgsperson som er sensitiv og ser forandringer. Det vil ta lang tid før mor ville reagere på skjevutvikling. Tilbakeføring vil føre til alvorlige vanskeligheter for AA både på kort og lang sikt. Vilåårene for tilbakeføring er ikke oppfylt.

Vilååret for fratakelse av foreldreansvaret i § 4-20 første ledd er oppfylt. Mor har utøvet foreldreansvaret på uheldig måte, senest ved eksponeringen på nettet. Slikt er mulig å fjerne hvis mor ikke har foreldreansvar. Fratakelse er også nødvendig for å åpne for adopsjon.

Vilåårene for å samtykke til adopsjon i § 4-20 annet og tredje ledd er oppfylt. Det er generelt bra for barn å bli adoptert, jf. Rt-2007-561. Tilknytningsprinsippet er gitt forrang i NOU 2012-5. Barns rettssikkerhet er styrket, jf. Barnekonvensjonen. AA sin sårbarhet, kombinert med mors uttalelse om ikke å gi seg før han er tilbakeført, skaper uro for AA. Samvær hvor mor tar med ulike personer og mors ustabile humør er en påkjenning for AA. Han har reaksjoner i ettertid. Det er til beste for AA å bli adoptert.

Subsidiært anføres det at det ikke skal være samvær mellom mor og AA, jf. § 4-19 jf. § 4-1. Det foreligger spesielle og sterke grunner for å nekte samvær. Samvær ble ikke anbefalt av psykolog Sarfi. Samvåårene er ubehagelige for alle som er tilstede. AA har reaksjoner i ettertid. Han søker seg bort fra mor under samvær. Han vil gå tidligere fra samvær. Det er en etisk grense for hvor lenge en kan holde på med samvær tatt i betraktning at det ikke er noen ingen endring hos mor.

Røyken kommunes påstand

Kommunen frifinnes

Rettens vurdering

Saken gjelder spørsmål om tvangsinngrep etter barnevernloven og den behandles etter reglene i tvisteloven kapittel 36. Det følger av § 36-5 tredje ledd at retten innenfor rammen av vedkommende lov skal prøve alle sider av saken. Det vil si sakens faktiske og rettslige sider og de skjønn som følger av barnevernloven. Innenfor de krav som er reist er retten

ikke bundet av partenes påstander, jf. § 11-4. Vurderingene skal skje ut fra de faktiske forholdene som er på tiden når saken tas opp til doms, jf. Rt-2004-1683.

Tilbakeføring av omsorg

Under hovedforhandlingen ble det brukt en del tid på å belyse forhold som ligger forut for avgjørelsen om omsorgsovertakelse, og særlig fra den første tiden da mor og barnet var på Vilde Mødrehjem. Retten vil i denne dommen kun vurdere situasjonen før omsorgsovertakelsen i den grad det er nødvendig for å belyse dagens situasjon på en forsvarlig måte. Det sentrale spørsmålet for retten er om den situasjonen som nødvendiggjorde omsorgsovertakelse ved lagmannsrettens dom i april 2010 har endret seg slik at det i dag er overveiende sannsynlig at mor kan gi AA forsvarlig omsorg. I så fall skal AA i utgangspunktet tilbakeføres til mor, jf. barnevernloven § 4-21 første ledd første punktum. Denne bestemmelsen er et utslag av lovens hovedregel om at barn om mulig skal vokse opp sammen med sine biologiske foreldre. Hvis dette vilkåret er oppfylt skal retten vurdere om AA har fått en slik tilknytning til mennesker og miljø i fosterhjemmet at det etter en samlet vurdering kan føre til alvorlige problemer for AA om han flyttes derfra. I så fall skal tilbakeføring ikke skje, jf. § 4-21 første ledd andre punktum. Det skal legges avgjørende vekt på hva som er barnets beste, jf. § 4-1.

Mors situasjon har på enkelte områder bedret seg det siste året. Hun giftet seg med LL i august 2011 og de fikk en datter dato. De har kjøpt hus i Drammen, og LL har fagbrev og fast jobb. Retten har et positivt inntrykk av LL. Materielt sett har det vært en fremgang. Det pågår en undersøkelsessak når det gjelder omsorgen for datteren. Det er barnevernet i Drammen som utfører denne etter å ha fått en henvendelse fra barnevernet i Røyken. Undersøkelsen ble iverksatt i november 2011, og er ikke avsluttet. Ifølge barnevernkurator Tone Dahlby er det ikke meldt bekymring fra noe hold på datteren, og barnevernet observerer mye bra i hjemmet. Samtidig vurderer de at det kan være behov for hjelpetiltak i forhold til veiledning på rutiner, struktur og regulering av samspill. I så fall tyder dette på at barnevernet mener foreldrene vil kunne gi datteren forsvarlig omsorg med en viss støtte fra hjelpeapparatet. Ut fra bevisførselen legger retten til grunn at datteren ikke har omsorgsbehov ut over det som er vanlig.

Denne saken gjelder AA og hans omsorgsbehov. Flere fagpersoner har beskrevet AA som et sårbart barn. Retten viser særlig til Sissel Johanne Haug ved BUP som forklarte at AA senest i desember 2011 skåret høyt på screening ASQSC. Han aktiveres lett på stress, og trenger mye ro, trygghet og støtte. Hvis AA skal få en god emosjonell utvikling videre i livet må omsorgspersonen være oppmerksom på dette og ta hensyn til det. Mor viste tydelig i sin forklaring for retten at hun ikke ser hvilke utfordringer hun vil stå overfor hvis AA skulle bli flyttet fra fosterhjemmet. Hun ser ikke sårbarheten hans, og er mest opptatt av at AA får vokse opp "der han hører hjemme". Hun mener en tilbakeføring vil gå greit. Mor forstår fortsatt ikke hvorfor barnevernet måtte gripe inn da AA ble plassert i beredskapshjem, og hun ønsker ikke å uttale seg om hvordan hun tror AA har det i

fosterhjemmet. Slik retten ser det vil ikke mor i tilstrekkelig grad være i stand til å fange opp eller forstå de særlige omsorgsbehovene AA har. Det vil være betydelig fare for skjevutvikling hvis dette omsorgsbehovet ikke ivaretas.

Fosterforeldrene og tilsynsfører har beskrevet emosjonelle reaksjoner fra AA etter samvær med mor i form av utrøstelig gråt og stort søvnbehov. Under samvær har AA gjentatte ganger vegret seg for kontakt med mor og han viser en reaksjon utover i samværet som beskrives som resignasjon. En mulig årsak til dette kan være at gutten er sårbar for uhensiktsmessig samspill og informasjon som ikke er tilpasset hans alder og fungering. Mors emosjonelle utbrudd i situasjoner under samvær, når for eksempel AA søker til fostermor og kaller henne mamma, fremstår som potensielt skremmende og lite utviklingsfremmende for gutten.

Bevisføringen har klart vist at de samme grunnleggende begrensningene som forelå på tidspunktet for lagmannsrettens dom fortsatt gjør seg gjeldende. Det har ikke framkommet noe under rettens behandling av saken som tilsier at mor har fått en mer positiv holdning til barnevernet i Røyken eller fostermor, ut over at mor sier hun vil samarbeide. Under samvær er hun imidlertid avvisende når fostermor hilser på henne og hun spør aldri etter informasjon om AA.. Ved det siste samværet i desember forlot mor samværet i frustrasjon 40 minutter før tiden. Alle de som har vært tilstede under samværene beskriver atmosfæren som ubehagelig. En mulig årsak til at mors samværskompetanse ikke har bedret seg kan være at hun strever så mye med sine egne følelser og savn etter AA at hun derfor ikke klarer å ta barnets perspektiv, og å skjerme han fra egne emosjonelle utbrudd. En bedring forutsetter at hun ser AA og hans behov og at hun er villig til å jobbe med seg selv og sine svakheter. Mor har ikke vist noen positiv utvikling i samværskompetansen gjennom de tre årene hun har hatt samvær. Det gjør det ikke lettere for mor at hennes foreldre har en påfallende negativ holdning til Røyken barneverntjeneste og fostermor.

Mor gir i retten uttrykk for at hun er et offer for urettferdighet og at hun vil kjempe sin kamp helt til hun får barnet sitt tilbake. For å belyse sin egen situasjon valgte mor å legge sin historie ut på internett i juni 2011 med bilde av seg og AA. I denne artikkelen og flere kommentarer ut over høsten 2011 fremsatte mor grove beskyldninger mot barnevernet og fosterforeldrene som hun i retten vedgår er usannheter. Mor vurderer ikke at offentlig eksponering og gjentatte rettsprosesser på sikt kan være belastende for AA.

Psykolog Kjetil Mellingen har utredet mor og vurderer at hun ikke fyller noen kriterier for en psykiatrisk diagnose. Han har veiledet/behandlet mor for det traume hun ble påført ved å bli fratatt et barn. Målet i behandlingen har vært å få mor til å føle seg som en god mor. Han mener at de tidligere vurderingene som er gjort av mors omsorgsevne nå er uriktige. Psykolog Mellingen argumenterte i retten for at det beste for barnet vil være å tilbakeføres til sin biologiske mor. Han begrunnet sine argumenter med forskning som ble gjort på 1960 tallet. Retten finner at psykolog Mellingens vurderinger ikke er forenlig med nyere

spebarnsforskning. De øvrige fagpersonene som har vitnet i retten, blant annet psykologene Brita Strømme og Monica Sarfi, fraråder en tilbakeføring da dette vil være for stor belastning for AA.

Retten er enig med fylkesnemnda i at det ikke har skjedd en slik endring med mor at hun nå med overveiende sannsynlighet vil kunne gi AA forsvarlig omsorg. Retten tiltrer fylkesnemndas begrunnelse. Slik retten ser det kan de klare omsorgsbegrensningene som ligger hos mor verken avhjelpes med en tilpasset overgangsordning eller ved hjelpetiltak eller støtte fra nettverket rundt mor. Retten går ikke nærmere inn på de øvrige anførselene som gjelder mors omsorgsevne da det uansett ikke er aktuelt med tilbakeføring på grunn av de alvorlige problemene det ville medføre for AA å flytte fra fosterhjemmet.

Ut fra rettens konklusjon er det ikke nødvendig å vurdere vilkårene i barnevernloven § 4-21 første ledd andre punktum, men retten er også her enig i fylkesnemndas vurdering om at AA har fått en slik tilknytning til fosterforeldrene, fosterbror og miljøet der at det ville føre til alvorlige problemer for AA om han måtte flytte derfra. Retten tiltrer fylkesnemndas begrunnelse om at det er i fosterhjemmet AA har sin primære trygghet og tilhørighet og at han opplever dem som sine psykologiske foreldre.

Rettens konklusjon er etter dette at vilkårene for tilbakeføring av omsorgen ikke er tilstede, jf. barnevernloven § 4-21 første ledd.

Foreldreansvar og adopsjon

Vilkårene for fratakelse av foreldreansvar og samtykke til adopsjon fremgår av barnevernloven § 4-20. Når omsorgen for et barn er overtatt er det i prinsippet tilstrekkelig for fratakelse av foreldreansvaret, at dette er til barnets beste. Det er samtidig understreket i en rekke høyesterettsdommer at fratakelse av foreldreansvaret er et meget inngrepende vedtak, og at det derfor skal sterke grunner til for å vedta dette, jf. Rt-1991-668. Det stilles strengere krav for å samtykke til adopsjon, jf. tredje ledd. Spørsmålet om fratakelse av foreldreansvaret og samtykke til adopsjon må imidlertid ses i sammenheng da begrunnelsen for å frata foreldreansvaret først og fremst er å tilrettelegge grunnlaget for adopsjon. Et annet forhold er at mors foreldrerett gir henne en mulighet til framtidige konflikter omkring de rettigheter som foreldrerett gir, slik som eksponering av barnet på internett.

Samtykke til adopsjon kan gis dersom de fire vilkårene i § 4-20 tredje ledd er oppfylt. Retten legger til grunn at bokstav a), c) og d) er oppfylt og tiltrer fylkesnemndas begrunnelse. Det er dessuten fremlagt dokumentasjon som bekrefter vilkårene i bokstav d).

Det avgjørende blir derfor om adopsjon vil være til AA sitt beste, jf. bokstav b) og om det bør gis samtykke til adopsjon ut fra en helhetsvurdering. Om dette vilkåret er det uttalt i flere høyesterettsdommer at det må foreligge sterke grunner for å samtykke til adopsjon

mot en biologisk forelders vilje. Det må foreligge stor sikkerhet for at adopsjon vil være til barnets beste. Det er videre på det rene at avgjørelsen skal skje etter en konkret vurdering, men vurderingen må også bygge på generelle erfaringer fra barnepsykologisk forskning mv. Når det gjelder forholdet mellom generell erfaring og de spesielle hensyn som gjør seg gjeldende ved adopsjon viser retten til høyesteretts uttalelse i Rt-2007-561 avsnitt 46 flg.

AA er i dag 3 ½ år og han har bodd i fosterhjemmet siden han var 3 uker gammel. AA har sin grunnleggende tilknytning i sosial og psykologisk forstand til fosterforeldrene, og etter rettens syn er det tale om en langvarig plassering. AA er et sårbart barn. En adopsjon vil bidra til å styrke hans følelse av å høre til hos fosterforeldrene, som han ser på som sin mamma og pappa. Det er særdeles viktig for et barns utvikling å oppleve et trygt og godt tilknytningsforhold til sine psykologiske foreldre. En adopsjon vil kunne gi AA tilhørighet og trygghet i årene fremover ut over den tiden et fosterhjemsforhold ville vart. Reelle hensyn taler også for at de som har omsorgen for et barn og som reelt sett fungerer som foreldre, bør ivareta de funksjoner som følger av foreldreansvaret.

En adopsjon innebærer at de rettslige bånd til biologisk familie opphører. Etter rettens syn har AA, til tross for de tre første ukene med mor og mange samvær, ikke fått noen psykologisk binding til henne. Dette gjelder selv om han etter hvert har blitt fortalt at mor NN har født ham. Selv om det heretter ikke blir organisert samvær er fosterforeldrene positive til at AA får kontakte sitt biologiske opphav dersom han ønsker det.

Retten finner etter en samlet helhetsvurdering at det vil være til beste for AA at foreldreansvaret blir fratatt NN, og at det gis samtykke til at fosterforeldrene adopterer ham, jf. barnevernloven § 4-20. Retten mener det foreligger slike særlige tungtveiende grunner som innebærer at adopsjon bør tillates i dette tilfellet.

Ut fra rettens konklusjon er det ikke aktuelt å vurdere den subsidiære påstanden om samvær, jf. barnevernloven § 4-19. Barnevernloven § 4-20 a angir at fylkesnemnda kan vurdere om det skal være besøkskontakt mellom barnet og biologisk forelder etter at adopsjon er gjennomført. En slik begrenset besøkskontakt er ikke krevd og det forutsetter samtykke fra adoptivsøkerne. Det ligger utenfor rammen av saken som er brakt inn for retten å vurdere dette, jf. tvisteloven § 11-4.

Ut fra rettens konklusjon skal fylkesnemndas vedtak av 08.12.2011 stadfestes. Røyken kommune blir etter dette å frifinne.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

Røyken kommune frifinnes.

Retten hevet

Oddbjørg Angell

Eva Anette Steinbakk

Kristian Wear

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.